

haandenværende Pladsmangel paa vore Anstalter. Men jeg kan heller ikke se, at en hurtig og velvillig Behandling i Udvalget skulde vanskeliggøre dette. Med disse Bemærkninger skal jeg paa Partifællers og egne Vegne anbefale Forslaget til hurtig Fremme.

Harald Jensen: Om selve Sagen, jeg kan sige om selve den humane Side af Sagen, har der ikke vist sig nogen Uoverensstemmelse, lige saa lidt her som i Regeringen eller i Medicinalkommissionen, hvorfra Betænkningen først stammer. Overalt er den Tanke gaaet igennem Behandlingen, at det var nødvendigt at gøre noget paa dette Omraade. Man har set, hvorledes Forholdene ere, at ikke alene de sindssyge maa indkvarteres rundt omkring paa Steder, hvor de absolut ikke burde være, saaledes paa Fattiggaarde, hvor man slet ikke kan give dem den Pleje, de blot tilnærmelsesvis skulde have, men ogsaa at de saakaldte kommunale Anstalter ere overfyldte, og at de sindssyge heller ikke der faa den Pleje, de skulde have. Det er nærmest Opbevaringsanstalter, hvor man opbevarer dem, uden at man søger at helbrede dem, eller i hvert Fald uden at gøre nævneværdige Bestræbelser for at helbrede dem. Saa har man nogle omkring i Hjemmene, der lide under disse Forhold, idet de sindssyge gøre Hjemmene, som burde være hyggelige, uhyggelige og i høj Grad utiltalende ved den Sorg, som de vedkommende stadig have for Øje i de sindssyge. Alle disse Betragtninger have ført til, at disse forskellige Faktorer, som have haft med den Sag at gøre, have givet den ikke alene en velvillig, men ogsaa en forholdsvis hurtig Behandling, for at man saa hurtig som muligt kunde faa bedre Forhold. Der har ogsaa været de Tilfælde, som adskillige af det høje Tings Medlemmer kende, hvor de egentlige Anstalter, maaske paa en enkelt nær, ere i høj Grad overfyldte. Ingen kan besøge Anstalter som dem ved Viborg eller Middelfart uden at skræmmes af den Overfyldning, der er her, hvor man ser Masser af disse ulykkelige Mennesker stuede sammen, uden at der kan tages det Hensyn, der skal tages til dem. Og disse Anstalter have ogsaa deres Vanskeligheder for de paarørende ude omkring. Kommunerne og de syges Slægtninge presse jo paa og ville have Plads for deres sindssyge, Anstalterne ville nødig sige Nej, og saa har man det Tilfælde, at der, hvor Overlægen tager mest Hensyn til de indtrængende Anmodninger, der

komme, overfyldes Anstalten, det bliver ganske naturligt daarlige Forhold, og man kan paa mange Maader faa Ubehageligheder deraf, medens den Overlæge, der systematisk siger: Nej, her er ikke Plads til flere i denne Anstalt, derved, og jo ogsaa med Rette, faar Ord for paa sin Anstalt at have bedre Orden, end der er paa den, der søger at imødekomme Befolkningen. Alle disse Forhold ere saa kendte og for Resten delvis refererede her, saa jeg næsten kunde have Anledning til at gøre Undskyldning for, at jeg atter har draget dem frem, men de ligge, som man hører fra alle Partier, os alle paa Sinde.

Det Spørgsmaal, der særlig har fremkaldt Meningsforskel, er Spørgsmaalet om Beliggenheden. Jeg vil blot her indskyde, at jeg er en Modstander af den Maade, hvorpaa man fra Rigsdagens og Regeringens Side ofte gaar frem, naar der er Tale om Anlæg af en Anstalt, at man ligesom sætter det til Licitation, siger: Hvem byder mest? Hvilken Kommune har den største økonomiske Fordel af at faa Anstalten, og hvilken Kommune kan af Hensyn hertil byde mest? Hvor slippe vi billigst? Man kommer derved meget let til at tage Hensyn, som man ikke burde tage, og man kommer ofte bag efter til at fortryde, at man har sparet og er gaaet ind paa dette Licitationssystem og ikke selv har bestemt, hvor Anstalten skulde ligge. Der har jo været mange Byer, som have været i Strid om Æren og Fordelen ved at have en saadan Anstalt liggende umiddelbart ved sig, og det er ganske naturligt, at Regeringen undersøger alle disse Steder og ser, hvor Forholdene ere bedst. Man er jo paa Forhaand bunden til Nordsjælland. Det er paa Grund af de Forhold, som det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Piper) oplyste, givet, at Anstalten bør ligge i Nordsjælland, saaledes at denne Del af Landet ogsaa kan blive betjent i saa Henseende. Men det synes mig — og saaledes har det ogsaa forekommet de øvrige Talere fra andre Partier, saa Partihensyn kan der her ikke være Tale om —, det synes mig noget mærkeligt, at naar man har undersøgt alle disse Forhold og faaet Udtalelser fra absolut sagkyndig Side, saa retter man sig alligevel ikke efter det, men tager ganske andre Hensyn. Der er i Folketinget fremlagt nogle Bilag til dette Lovforslag og nogle Udtalelser fra Sundhedsstyrelsen bl. a. Sundhedsstyrelsen har undersøgt alle disse Byer, der har været Tale om, og fremsætter sine saglige